

– развитие для промышленных целей местной минерально-сырьевой базы, что позволит увеличить валовую добавленную стоимость и снизить импортозависимость экономики региона.

В целях уменьшения зависимости строительного комплекса Республики Беларусь от импорта будет продолжена работа по реализации стратегических направлений импортозамещения путем:

– организации собственных производств используемых в строительстве материалов и комплектующих взамен импортируемой продукции, (включая щебень, брусчатку, цемент, энергосберегающее, ламинированное, зеркальное, полированное стекло сверхтонких номиналов, армированные изделия из ячеистого бетона, кальцинированную соду);

– создания импортозамещающих производств строительной техники, обеспечивающих значительное сокращение ее закупок за рубежом, в том числе автобетононасосов, штукатурных станций; виброплит, автокранов, тягачей для перевозки башенных кранов;

– освоения энерго- и ресурсосберегающих технологий в промышленном производстве.

Реализация названных мероприятий позволит снизить себестоимость строительной продукции и повысить ее конкурентоспособность, защитить внутренний рынок и отечественных товаропроизводителей, высвободить валютные средства за счет сокращения закупок импортных товаров, улучшить сальдо внешнеторгового баланса строительного комплекса.

Литература.

1. Развитие рынка строительных материалов в Республике Беларусь / Инвестиции в Беларусь/ Статистический отчет [Электронный ресурс] // Режим доступа: <http://investinbelarus.by/docs/-22000.pdf> – Дата доступа: 09.03.2016.

ЧИННИКИ СУСПІЛЬНОГО ДОБРОБУТУ

Акімова С. М., Кушніренко К. А., студентки

Науковий керівник: Хоменко В. М., ст. викладач

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури

Метою статті є аналіз суспільного розвитку у різних країнах світу та визначення чинників, які впливають на цей розвиток; Аналіз ситуації в Україні та пошук альтернативних шляхів розвитку.

Чинники суспільного добробуту:

- Індивідуальний чистий продукт (доходи населення);
- Спосіб розподілу національного доходу (головним чином, система оподаткування). При чому, більшість вчених відстоює думку про те, що розподіл має базуватись на прогресивній системі оподаткування.

Розглянемо ці 2 фактори в взаємозв'язку. Почнемо з аналізу доходів, так як саме з них сплачуються податки. За рівнем середнього доходу країни дуже різняться. Наприклад, середній чистий дохід може бути і значно вищим, ніж в середньому по ОЕСР як в США та Люксембурзі чи Швеції, так і значно меншим як, наприклад, в Бразилії чи Турції. В нашій країні не сформований середній клас, його відсоток у структурі суспільства дуже малий, при тому, що в розвинених країнах середній клас складає до 60 % населення. Внаслідок цього в країні спостерігається велика соціальна нерівність, що призводить до погіршення суспільного добробуту.

За даними індексу економічної свободи, в розрахунок якого входить такий показник як рівень податкового навантаження можна зробити висновок, що розвинуті країни мають в переважній більшості рівень податкового навантаження близького 30 %, але є країни, які мають рівень податкового навантаження більше ніж 40 % і при цьому зберігають за собою позиції лідерів.

Аналізуючи дані по країнах, слід зазначити, що високе податкове навантаження є обґрунтованим в країнах, де відносно великим є середній дохід і сформований середній клас.

Наступним кроком у дослідженні чинників суспільного добробуту має стати механізм встановлення соціальної справедливості, тобто видатки з держбюджету.

Оптимальним є рівень видатків близько 30 %, тоді це не перешкоджає економічному зростанню. Однак, існують країни, що не відповідають такому рівню. Це пояснюється високою якістю державного управління та високим рівнем довіри громадян до державних інститутів. Дослідження показують, що інституційна спроможність держави (до якої належить і ефективність державного управління) впливає на залежність економічного розвитку від рівня державних видатків.

Розмір видатків визначається інституційною спроможністю держави.

При розрахунку частки державних видатків слід враховувати тіньову економіку в країні, адже це значно впливає на інституційну спроможність держави.

Аналізуючи різні дослідження та показники економічного та соціального розвитку слід зробити висновок про залежність суспільного добробуту від багатьох чинників. Виходячи із проведених досліджень та аналізу розвитку країн світу можна зазначити наступні моменти:

- Твердження про те, що система оподаткування має базуватися на прогресивних податках – не є доцільним на сьогоднішній день;
- Високий рівень оподаткування є прийнятним тоді, коли в країні сформований середній клас, чії доходи дозволяють покривати ці податки;
- Важливим чинником є інституційна спроможність держави та рівень корупції, що впливають на довіру населення до уряду країни, і як наслідок на вивід доходів з тіньового сегменту економіки;
- На суспільний добробут значно впливає розмір державних видатків. Оптимальний розмір яких є різний для кожної країни. Для України неоптимально високий рівень державних видатків становить проблему для економічного розвитку.

Цей ефект негативного впливу державних видатків на економічне зростання підсилюється низькою інституційною спроможністю державного сектора в Україні. Можливими альтернативними підходами можуть бути: 1) швидке скорочення державних видатків до оптимального рівня у 37 % від ВВП протягом одного-двох років; 2) Повільне скорочення видатків до оптимального рівня у 37 % від ВВП за рахунок гальмування темпів їх підвищення, які мають бути нижчими за темпи зростання номінального ВВП; 3) Підтримання стабільно високого рівня державних видатків та зосередження на підвищенні інституційної спроможності.

Слід відмітити, що до основних чинників суспільного добробуту належать: розмір доходів, рівень податкового навантаження, соціальна нерівність населення, розмір державних видатків і, головним чином, інституційна спроможність держави – які існують у тісній взаємозалежності.